

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 12-04-2019
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPCSP
Sagsnr.: 1903715
Dok. nr.: 883125

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 8. april 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 783 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 783:

”Vil ministeren kommentere SUU alm. del – bilag 302? Vil ministeren særskilt redegøre for, hvad der kan gøres for at sikre, at den fri bevægelighed også gælder for borgere med betydelige handicap, som er fyldt 18 år, og som både modtager hjælp i medfør af sundhedsloven og i medfør af BPA-ordningen i serviceloven? Vil ministeren endvidere redegøre for, hvilke tiltage ministeren vil tage for at sikre, at borgere i den konkrete situation fremadrettet kan tage til udlandet? Vil ministeren slutteligt redegøre for, hvilke tiltag ministeren vil tage for at sikre, at der bliver bedre sammenhæng mellem de muligheder for at modtage hjælp til udlandet, som hhv. sundhedslovgivningen og serviceloven i den konkrete situation giver mulighed for?”

Svar:

Bilag 302 omhandler en henvendelse fra en familie, som har en datter over 18 år, der modtager respirations- og overvågningshjælp efter sundhedsloven og samtidigt er tildelt en ordning med kontant tilskud til ansættelse af efter servicelovens § 95, stk. 3.

Jeg har ikke mulighed for at gå ind i den konkrete sag, men det gør mig ondt at læse om de udfordringer, som familien oplever.

I december 2013 blev der indgået en politisk aftale om at skabe et forbedret grundlag for tilrettelæggelse af fælles hjælperordninger for børn, unge og voksne, der både har behov for respirationshjælpere og hjælp efter serviceloven. Ved en hjælperordning forstås en eller flere personer, som varetager respirationsbehandling i hjemmet og hjælp efter serviceloven.

Med ændringerne blev der etableret et lovgrundlag, som bl.a. forpligter regionsråd og kommunalbestyrelser til at indgå aftaler om tilrettelæggelse af fælles hjælperordninger for børn, unge og voksne, som har fået ordineret respirationsbehandling i hjemmet efter sundhedslovens § 79, stk. 1, og samtidig har fået tildelt hjælp efter servicelovens §§ 83, 85, 95 eller 96.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at der ikke er noget til hinder for, at en borger kan tage hjælpere til respirationsbehandling med på et ophold uden for hjemmet og evt. til udlandet i forbindelse med ferieophold. Der er efter ministeriets opfattelse ikke hjemmel til, at regionen afholder merudgifter som følge af, at respirationsbehandlingen finder sted under ferieophold. Hvis borgeren ønsker at tage sin respirationshjælp med på ferie, vil respirationscenteret i givet fald foretage en individuel og konkret vurdering af, om respirationsbehandlingen kan foregå fagligt forsvarligt under ferieophold og uden at påføre regionen øgede udgifter.

Til brug for besvarelsen har Sundheds- og Ældreministeriet indhentet en udtalelse fra Børne- og Socialministeriet, som oplyser følgende:

”I forhold til hjælperordninger efter servicelovens §§ 95 og 96 kan borgere, der modtager hjælp efter servicelovens § 96, ved ferie mv. i udlandet medtage deres hjælp, ligesom kommunen i særlige tilfælde på baggrund af en konkret vurdering efter ansøgning kan yde tilskud til dækning af ekstra omkostninger, som er forbundet med kortvarige ferieophold. Dette følger af reglerne i bekendtgørelse om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet (udlandsbekendtgørelsen).

Derimod giver udlandsbekendtgørelsen ikke borgere, der modtager hjælp efter servicelovens § 95, ret til at medtage denne hjælp til udlandet. Dog vil der evt. kunne ydes hjælp efter de EU-retlige regler.

Der er tale om to forskellige ordninger, hvor servicelovens § 95 netop er kendetegnet ved, at den træder i stedet for hjemmehjælp, som efter sit formål leveres i borgerens hjem. Dette er baggrunden for, at denne type hjælp ikke kan medtages til udlandet.

Dernæst skal det oplyses, at en tilføjelse af servicelovens § 95 til opremsningen i udlandsbekendtgørelsens § 1 af de ydelser, som borgerne har ret til at medtage under midlertidige ophold i udlandet, vil medføre varige offentlige merudgifter. I den forbindelse henvises der i det hele til børne- og socialministerens besvarelse af den 17. januar 2019 af SOU alm. del spm. 206.

Der er ikke aktuelle planer om at tilføje hjælp efter § 95 til listen af ydelser, som borgerne har ret til at medtage under midlertidige ophold i udlandet.”

Jeg kan henholde mig til oplysningerne fra Børne- og Socialministeriet.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Cecilie Salejärvi Pedersen